

РЕШЕНИЕ

№ 4143

гр. София, 03.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 98-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИЯ АНГ. ДОНЧЕВА

при участието на секретаря ВАЛЕНТИНА Д. КЪОСЕВА
като разглежда докладваното от МАРИЯ АНГ. ДОНЧЕВА Административно наказателно дело № 20211110212393 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на И. В. Б. срещу електронен фиш (ЕФ), серия К № 4278194, издаден от СДВР, с който на жалбоподателя за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 лева на основание 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП.

С жалбата се моли електронният фиш да бъде отменен като се излагат доводи за допуснати при издаването му съществени процесуални нарушения. Обръща се внимание, че към датата на нарушението жалбоподателят е бил непълнолетен.

В съдебно заседание, в което е даден ход по същество на делото, жалбоподателят се представлява от адв. П., която поддържа жалбата. Моли фишът да бъде отменен.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител.

Софийски районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и наведените доводи, приема за установено следното от фактическа страна:

На 12.06.2017 г. ДИМ, Р. Хърватия е одобрил типа на уреда за измерване

Cordon M2. На 06.07.2018 г. в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, воден при Български институт по метрология, под № В-46 била вписана мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение по пътищата Cordon M2 със срок на валидност 10 г. Към 17.12.2020 г. мобилна система за видеоконтрол Cordon M2 с номер MD 1192 била преминала първоначална периодична проверка за техническа изправност на 21.02.2020 г., за което бил съставен и протокол от проверка № 06-С-ИСИС/21.02.2020 г.

На 17.12.2020 г. в 20:23 часа в гр. София, по бул. „Акад. Иван Евст. Гешов“, с посока на движение от бул. „К. Вличков“ към бул. „Цар Борис III“, се движело моторно превозно средство - лек автомобил с ДК № СВ 6970 ВР, със собственик жалбоподателят И. В. Б., който към този момент бил непълнолетен. След бензиностанция ОМВ горепосочената стационарна система заснела цитираното моторно превозно средство, като отчела скоростта на движение на същото, а именно 71 км/ч., при ограничение на скоростта от 50 км/ч. за населено място. За използването на системата за видеоконтрол бил съставен протокол за използване на АТСС, монтирана в служебен автомобил, с рег. № 4332р-60967 и ежедневен отчет.

След заснемането на автомобила бил изготвен снимков материал от техническото средство. Била извършена справка в централна база КАТ по регистрационен номер на автомобила и бил установен неговия, че И. В. Б. е негов собственик. Бил издаден електронен фиш серия К № 4278194, с който на Илиев било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева. В електронния фиш било посочено, че разрешената скорост на движение била 50 км/ч., а установената скорост на автомобила - 71 км/ч., т.е. допуснато било превишение на разрешената скорост с 21 км/ч.

Изложената фактическа обстановка се установява от приетите по делото писмени доказателства, в това число: справка за регистрация на МПС, удостоверение за одобрен тип средство за измерване, заповед за одобряване образец на електронен фиш, протокол за инсталиране на АССИ, ежедневна форма на отчет, както и веществените доказателствени средства – фотоматериали от паметта на техническото средство и от местоположението на системата.

Приложените по делото доказателствени материали са обективни, достоверни и по несъмнен и категоричен начин установяват релевантната по делото фактическа обстановка, поради което съдът ги кредитира изцяло.

От представеното по делото удостоверение за одобрен тип средство за измерване и протокол за проверка на средството за измерване се установи, че процесната стационарна система представлява одобрен тип средство за

измерване, същата е технически изправна, преминала е последваща проверка, като допустимата грешка при отчитане на скоростта при полеви условия е +/- 3 км./час при измерена скорост до 100 км./час. Вещественото доказателство по делото - фотоматериал, приложен по делото установява, че на процесната дата и място лекият автомобил с ДК № СВ 6970 ВР се е движил в заснетия участък със скорост над максимално допустимата, както и конкретно измерените стойности. Мястото, на което е била монтирана системата за видеоконтрол се установява от представения по делото протокол за използване на АТСС, карта и фотоматериалите. Видно от приетата справка за собственост към инкриминираната дата автомобилът, с който е било извършено заснетото нарушение е бил собственост на И. В. Б.. По делото не се установява той да е подал декларация по чл. 188, ал. 1 ЗДвП и да е посочил лице, на което да е предоставил автомобила към момента на нарушението.

Въз основа на установените фактически обстоятелства съдът направи следните изводи от правна страна:

Жалбата изхожда от легитимирано лице, депозирана е в преклузивния срок по чл. 189, ал. 8 ЗДвП и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, в който смисъл се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е **частично основателна** по следните съображения:

Законодателят е предвидил възможността при определени условия нарушенията по ЗДвП да се санкционират освен с наказателно постановление и с електронен фиш, като по този начин се гарантира бързина и ефективност в на процеса по установяване на административни нарушения и налагане на административните наказанията, който протича в една фаза.

В настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалвания електронен фиш, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя. В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че електронният фиш отговаря на изискванията на закона, установяващи вида на данните, които следва да бъдат вписани в него и съответства на утвърдения от Министъра на вътрешните работи образец.

Следва да се отбележи, че ЕФ е бил връчен на жалбоподателя, като по делото не са налице доказателства кога е станало това, но същият е упражнил правото си на жалба, поради което правата му не са били нарушени, а Законът не предвижда задължение за АНО да връчва снимковия материал и други доказателства на нарушителя. Те са приложени към преписката и е била налице възможност жалбоподателят да се запознае с тях в хода на съдебното производство.

С оглед спецификите на електронния фиш, към същия не са приложими

изискванията на чл. 57 ЗАНН, а специалните такива по чл. чл. 189, ал. 4 и сл. ЗДвП. Съгласно посочената правна норма електронният фиш трябва да съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Всички тези реквизити се съдържат в процесния електронен фиш - мястото на извършване на нарушението е описано подробно, посочена е максимално разрешената скорост на движение и как е въведена, както и установената скорост, с която се е движило процесното МПС, след отчитане на възможната грешка от техническото средство. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП не поставя изискване за посочване на конкретното физическо лице, което е издало електронния фиш и датата на издаването му. Нормативно закрепеното изискване е за посочване на териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, които обстоятелства безспорно се съдържат в обжалвания електронен фиш.

Съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система в отсъствието на контролен орган и на нарушител, когато за него не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, за да се избегне човешка намеса и субективният човешки фактор при установяване на нарушението. Поради автоматизираният процес по издаване на електронния фиш в него не участват двете страни, характерни за първата фаза на административно-наказателното производство уредено в ЗАНН.

Понятието за автоматизирано техническо средство или система е легално дефинирано в § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП С ДВ, бр. 19 от 13.03.2015 г. – „уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя

начало и край на работния процес“.

Съгласно чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП органите по контрол на спазване правилата за движение по пътищата имат право за установяване на нарушенията да използват два вида технически средства или системи - заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство. Следователно заснетият образ, на който са записани датата, часа, засечената скорост на движение и регистрационния номер на автомобила, представлява годно веществено доказателствено средство по смисъла на чл. 189, ал. 15 ЗДвП, изготвено по предвидения в закона ред, поради което може да установи извършеното нарушение.

С ДВ бр. 6/2018 г. в сила от 16.01.2018 г. е отменен изцяло чл. 7 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата на МВР, който предвиждаше задължението местата за контрол с мобилни и стационарни автоматизирани технически средства и системи да се обозначават с пътен знак Е24 и се оповестяват чрез средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи.

Следователно, за законосъобразното издаване на електронен фиш в случая, след изменението на ЗДвП от 09.07.2017 г. освен техническата изправност на използваната автоматизирана система за контрол, не е необходимо да се установи и обозначаването на пътния участък със знак Е 24 поради отпадането на задължението по чл. 165, ал. 2, т. 8 от ЗДвП, съответно по чл. 7 и 8 от Наредбата, като е без значение дали знак Е 24 е бил премахнат.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП предвижда забрана в населени места да се превишава скоростта от 50 км/ч.

Видно от представената фотоснимка измерената скорост на движение на автомобила е била 74 км/ч., в който случай допустимата грешка при измерването е +/- 3 км/ч, поради което правилно във фиша е отразена скорост от 71 км/ч. Именно тази скорост е била съобразявана при преценка дали е превишена максимално разрешената такава. В този смисъл съдът констатира, че при издаване на електронния фиш е съобразен т. нар. толеранс като инкриминираната скорост е намалена на 71 км./ч., т.е. отчетено е превишение от 21 км./ч., което обстоятелство се явява в полза на нарушителя и именно за това превишение същият е бил санкциониран.

В обобщение от анализа на доказателствените източници се достига до недвусмислен извод, че на посочената в електронния фиш дата, час и място с автоматизирано техническо средство мобилна система за видеоконтрол за

наблюдение и регистриране на пътни нарушения е било заснето движение на процесния лек автомобил със скорост от 71 км/ч. (преди отчитане на толеранс от 3 км/час) при ограничение от 50 км/ч. Установеното превишение на максимално разрешената скорост след приспадане на възможната грешка с 21 км/ч.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП предвижда, че ЕФ се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2 ЗДвП с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Ако това не бъде сторено отговорността за извършеното нарушение се носи от собственика на автомобила. Като в този случай отговорността е обективна и следва преди всичко от собствеността върху автомобила, както и от поведението на самия жалбоподател, който не е посочил виновния водач. За непълнолетния собственик не е предвидено изключение от това правило. Тъй като отговорността на жалбоподателя е ангажирана на основание чл. 188, ал. 1 ЗДвП, субективната страна на нарушението не следва да бъде обсъждана, защото в случая се касае за обективна и безвиновна отговорност на собственика на МПС. По делото не е спорно обстоятелството, че жалбоподателят е санкциониран именно като собственик на автомобила, с който е извършено нарушението, както и че той не е посочил кое лице го е управлявало процесния ден, следователно са изпълнени изискванията на чл. 188, ал. 1 ЗДвП и законосъобразно е санкциониран именно собственика на автомобила. Доколкото в случая отговорността е обективна субективната страна на нарушението не следва да бъде изследвана.

По тези съображения съдът намира, че са били налице основания за ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, но неправилно е определен видът на санкцията, която следва да му се наложи. По делото се установи, че към датата на извършване на нарушението жалбоподателят е бил непълнолетен, но навършил 16 години, а съгласно разпоредбата на чл. 15, ал. 2 ЗАНН по отношение на непълнолетните административното наказание глоба се заменя с обществено порицание.

В този случай съдът разполага с правомощие по чл. 63, ал. 7, т. 3, вр. ал. 2, т. 4 ЗАНН да измени ЕФ като наложи по-лекото наказание по чл. 15, ал. 2 ЗАНН, а именно обществено порицание. Наказанието следва да бъде изпълнено като на видно място в КАТ-София град бъде залепено съобщение

за наложеното на жалбоподателя административно наказание за срок от един месец като с оглед защита на личните данни в съобщението се посочат само неговите три имена и датата на раждане.

С оглед на изложеното съдът счита, че обжалваният електронен фиш следва да бъде изменен.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 1 и пр. 3 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ електронен фиш, серия К № 4278194, издаден от СДВР, с който на И. В. Б. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закон за движението по пътищата е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 лева на основание 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП като вместо това **НАЛАГА** на жалбоподателя административно наказание „обществено порицание“, което да се изпълни като на видно място в сградата на КАТ-София град на бул. „Драган Цанков“ 33, се постави съобщение за наложеното на жалбоподателя административно наказание /като се посочат само трите му имена и дата на раждане/ за срок от един месец.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване от страните на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____